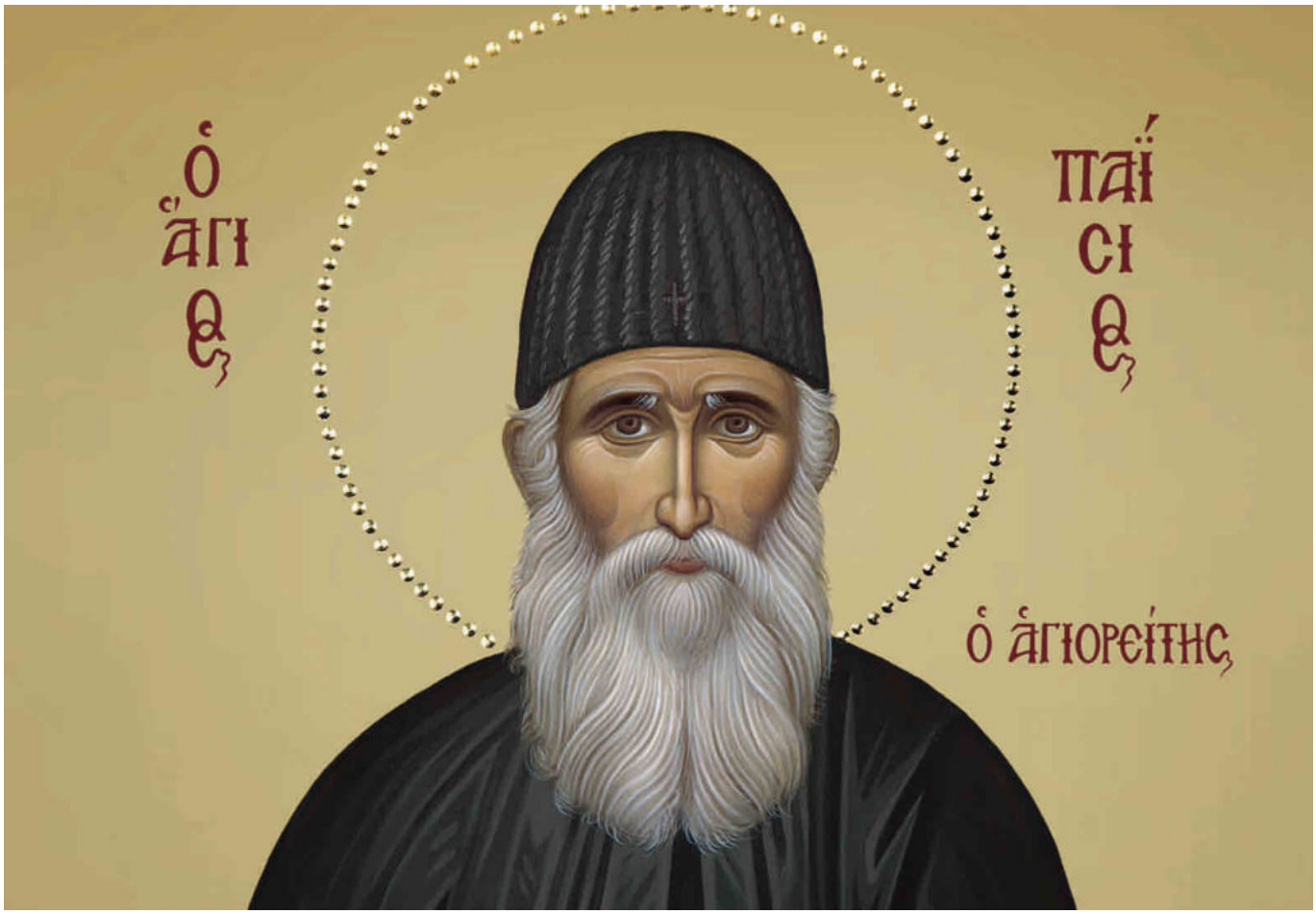
31/08/2019

Άγιος Παΐσιος: «Η Κυριακή είναι ιερή μέρα»

/ Αγιορείτικα

*Βλέπουμε ότι βιάζονται να καταργήσουν οριστικά την αργία της Κυριακής και να είναι ανοιχτά τα καταστήματα όλες τις Κυριακές του χρόνου. Εμείς ως Χριστιανοί πρέπει να αντιδράσουμε σθεναρά και να θυμόμαστε τα λόγια του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού που έλεγε: «...Εκείνο το κέρδος οπού γίνεται την Κυριακήν είναι αφωρισμένο και κατηραμένο, και βάνετε φωτιά και κατάρα εις το σπίτι σας και όχι ευλογίαν...»

Κανονικά πριν από τον Εσπερινό της γιορτής ή της Κυριακής σταματάει κάθε εργασία. Καλύτερα είναι να δουλέψη κανείς περισσότερο την προπαραμονή, όταν αυτό μπορή να ρυθμισθή, και να μη δουλέψη μετά τον Εσπερινό της παραμονής.

Άλλο είναι να κάνη κανείς σε μια γιορτή ή την Κυριακή ένα ελαφρό πράγμα το απόγευμα, όταν είναι μεγάλη ανάγκη, αλλά και αυτό πάλι με τρόπο.

Παλιά και οι χωρικοί που ήταν έξω στα χωράφια, μόλις άκουγαν την καμπάνα του

Εσπερινού, έκαναν τον σταυρό τους και σταματούσαν την δουλειά. Το ίδιο και οι γυναίκες που κάθονταν στην γειτονιά.

Σηκώνονταν, έκαναν τον σταυρό τους και άφηναν το πλέξιμο ή ό,τι άλλο έκαναν.

Και ο Θεός τους ευλογούσε. Είχαν την υγεία τους και χαίρονταν... Τώρα κατήργησαν τις γιορτές, απομακρύνθηκαν από τον Θεό και την Εκκλησία και τελικά όσα βγάζουν από την δουλειά τους τα δίνουν στους γιατρούς και στα νοσοκομεία...

Μια φορά ήρθε ένας πατέρας στο Καλύβι και μου λέει: «Το παιδί μου αρρωσταίνει συχνά και οι γιατροί δεν μπορούν να βρουν τι έχει». «Να σταματήσης να δουλεύης Κυριακή και όλα θ' αλλάξουν», του είπα. Πράγματι σταμάτησε, και το παιδάκι του έγινε καλά.

Πάντα λέω στους λαϊκούς να σταματήσουν να δουλεύουν Κυριακές και γιορτές, για να μην τους βρουν στην ζωή τους συμφορές.

Όλοι μπορούν να ρυθμίσουν την δουλειά τους. Όλη η βάση είναι η πνευματική ευαισθησία. Αν υπάρχη ευαισθησία, βρίσκονται λύσεις για όλα.

Και αν λίγο ζημιωθούν από μια λύση, θα πάρουν ευλογία διπλή. Πολλοί όμως δεν το καταλαβαίνουν. Ούτε στην Θεία Λειτουργία πηγαίνουν.

Η Θεία Λειτουργία αγιάζει. Αν δεν πάη ο Χριστιανός την Κυριακή στην Εκκλησία, πως θα αγιασθή;

Δυστυχώς όμως πάνε σιγά-σιγά οι άνθρωποι να μην αφήσουν ούτε γιορτές ούτε τίποτε. Βλέπεις, ακόμη και τα ονόματα τα αλλάζουν, για να μη θυμούνται τους Αγίους τους.

Το Βασιλική το κάνουν Βίκυ· το Ζωή, Ζωζώ, και έτσι λέει δυο φορές... «ζώο»! Έβαλαν την γιορτή της Μάνας, του Μάη, του Απρίλη...

Σε λίγο θα πουν: «Σήμερα είναι η γιορτή της αγκινάρας, την άλλη του κυπαρισσιού, την άλλη τα γενέθλια αυτού που βρήκε την ατομική βόμβα ή το ποδόσφαιρο». Δεν αφήνει όμως ο Θεός...

Η ΙΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κυριακή πρωί. Ώρα Θείας Λειτουργίας. Όμως στην νεοελληνική μας κοινωνία των... προχωρημένων αντιλήψεων η ζωή διοργανώνεται αγνοώντας χαρακτηριστικά, τι σημαίνει κάλεσμα της καμπάνας και σύναξη στην θεία

λειτουργία.

– Φροντιστήρια κανονίζουν μαθήματα την ίδια ώρα με την λειτουργία.

– Εκδρομείς και ταξιδιώτες κανονίζουν ταξίδια Κυριακή πρωί-πρωί.

– Εργαζόμενοι ρυθμίζουν τις δουλειές τους ή τον ύπνο τους την ίδια ώρα, που στους ναούς γίνεται η λειτουργία.

Πόσο θλιβερή άγνοια έχουν! Τι χάνουν! Τι στερούνται προτιμώντας κάτι άλλο, ούτε καν το σκέπτονται!Ω αν καταλάβαιναν, σε τι προσφορά πλούτου χάριτος στρέφουν την πλάτη τους!

Ω αν ήξεραν, τι «δικαιώματα» δίνουν στο διάβολο και πόσο πιο ευάλωτοι γίνονται στις παγίδες του, μένοντας γυμνοί από την «χάρη» της θείας λειτουργίας!

Ω αν είχαν επίγνωση, πόσο τραγικά λάθος αξιολογήσεις κάνουν, αδικώντας έτσι τον εαυτό τους!...

Κάποτε, ένας ψαράς επήγε σε έναν ευλαβέστατο και άγιο μοναχό στο Άγιο Όρος Κυριακή βράδυ φρέσκα ψάρια για την εορτή πού θα είχε την άλλη ήμέρα, την Δευτέρα.

Ο Γέροντας παραξενεύτηκε, και τον ερώτησε:

–Ποτέ τα έπιασες; Εκείνος απάντησε:

-Σήμερα το πρωί. Είναι φρέσκα-φρέσκα! Τότε ο άγιος έκείνος τού λέει:

-Παιδί μου, δεν μπορώ να τα αγοράσω. Είναι αφορισμένα. Γιατί τα έπιασες την Κυριακή.

Ο ψαράς δεν μπορούσε να το καταλάβει αυτό. Τότε του λέει ο Γέροντας:
Θέλεις να βεβαιωθείς γι’ αυτό; Δώσε ένα ψάρι στο γάτο μου. Και θα το ιδείς.

Δεν θα το φάει.Και πράγματι. Ο γάτος δεν το έφαγε. Βέβαια αυτό δεν ήταν φυσικό.

Οι γάτες «τρελαίνονται» για ψάρια. Καί δεν γνωρίζουν, σαν ζώα, καταστάσεις χάριτος. Ο γάτος εκείνος δεν έφαγε το ψάρι, κατά ειδική υπερφυσική ενέργεια του Θεού.

Όχι για την ψυχή του. Αλλά για την ψυχή τού ψαρά. Πού από άγνοια δεν σεβόταν την αργία τής Κυριακής.

Αυτό, φυσικά, συγκλόνισε τον ψαρά, και στο εξής σεβόταν τις Κυριακές και τις

μεγάλες εορτές.

Εμείς τις σεβόμαστε;